

[Svend Aage Jensen]

med masser af teknik i, et lovforslag, som egner sig særligt til et godt og grundigt udvalgsarbejde, hvor vi har rig lejlighed til at gå i dybden med spørgsmålene. Centrum-Demokraterne kan tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Jørgen Estrup (RV):

Ja, ordet lettelse er måske det, der mest falder én på tungen, når man har med dette lovforslag at gøre, lettelse over, at man nu slipper for at skulle beskæftige sig med en række af de detaljer, der tidligere har været lidt af en pestilens på dette område, og lettelse over, at nogle af brugerne har sat sig sammen og prøvet på at få ryddet op i junglen. Jeg tror, det er en arbejdsform, som vi mere og mere skal prøve på at trække på på nogle af boliglovgivningens områder, for det er unægtelig ikke det eneste sted, hvor det er totalt uigennemskueligt, hvad der egentlig ligger i lovgivningen, og hvordan den var tænkt.

Når det er sagt, vil jeg gerne med det samme anmelde en positiv holdning til forslaget, positiv både ud fra forenklingsbetragtningen, men også fordi det ser ud til, at man fordelingsmæssigt har ramt et resultat, som betyder, at det kun er et fåtal, der får virkelig væsentlige ændringer. Jeg tror, at man bliver nødt til at se i øjnene, at hvis dette forslag skal have en nogenlunde rimelig gang undervejs fra Folketinget og ud til brugerne, skal der bl.a. være opbakning til, at fordelingsvirkningerne er fornuftige og overskuelige og ingen kommer galt af sted. Ellers tror jeg, at det vil blive lagt for had.

Derfor vil jeg også sige, at jeg tror, at vi under udvalgsarbejdet bliver nødt til at tage hånd i hanke med de ting, som hr. Pelle Voigt fremførte på SF's vegne. Det er ikke sådan, jeg har læst tallene, de svarer ikke til det, hr. Pelle Voigt sagde, men hvis den fornemmelse breder sig, at der er store huller og uigennemtænkte fordelingsvirkninger, tror jeg, forslaget bliver lagt for had. Så får det ikke den virkning, som det skulle have. Så bliver det mislykket.

Derfor kan jeg altså også tilsige en grundig udvalgsbehandling af forslaget, men jeg må sige, at jeg er væsentlig mere positiv, end f.eks. hr. Pelle Voigt var.

Jeg tror også, at overgangsordningen er rimelig, men jeg vil allerede på nuværende tidspunkt sige, at når vi i 1993 på én gang opgør tabere og vindere, kan vi jo også se de egentlige tabere. Det bliver dem, der kommer til at sætte

lovforslagets fremtid på spil. Derfor synes jeg allerede nu, vi skal reservere os, hvad vi gør ved dem, hvis tab måtte overstige f.eks. 10.000 kr. eller et eller andet beløb af så betydelig størrelse. Jeg tror ikke, at vi vil kunne bære en overgangsordning, der fører til, at man uden videre blot mister virkelig store beløb.

Og lad mig så yderligere sige, at jeg er, som andre også har været, en smule skuffet over, at der mangler et par af udvalgets forslag. Jeg forstår meget vel, at man har udeladt samspilsløsningen – den er der jo nu et andet udvalg der arbejder på – men jeg synes ikke, det er fornuftigt, at man har udeladt byfornyelsesforslagene. Det ene af forslagene ville jo kunne gennemføres uden nogen som helst lovændring, blot i form af et cirkulære til kommunerne, og det ville betyde, at folk i en kondemneringssituation, som skulle genhuses, ikke blev behandlet dårligt, hvad nogle bliver i dag. Tilsvarende synes jeg, at man alvorligt skal overveje at tage den store forenkling, der var lagt op til omkring forbedringer i forbindelse med byfornyelsesarbejdet, med her og nu, for det vil betyde, at det bliver væsentlig lettere at forstå, hvordan den individuelle boligstøtte er opbygget.

Endelig vil jeg blot til sidst sige, at arbejdet langtfra er færdigt med dette lovforslag; vi har nok lavet forenklinger, men vi har ikke taget fat på det, som er det egentlige, tunge problem: at vi i dag giver boligstøtte til omkring 40 pct. eller måske snarere 50 pct. af lejerne og dermed fordeler knappe midler meget tyndt. Vi kunne meget vel gøre arbejdet bedre ved at blive enige om, hvor det egentlig er, indsatsen er tiltrængt.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg vil godt starte med at hilse forslaget meget velkommen. Vi har jo et meget kompliceret regelsæt på området. Der har igennem årene været tilstræbt millimeterretfærdighed, som har resulteret i, at man har fået et så kompliceret system, at hverken boligstøttedtagerne eller de, der skal administrere ordningen, med rimelighed har kunnet finde rundt i det. Det giver utryghed for begge parter, og det kan vi ikke være tjent med på længere sigt.

Dette forslag vedrører jo en meget stor gruppe af borgere. Der er mange, som modtager boligstøtte, og det er en økonomisk sårbar gruppe, og derfor er det et følsomt område. Derfor vil jeg også gerne anerkende det store og grundige